

متن پرسش

سلام خدمت استاد طاهرزاده: بنده چند وقتی بود شدیداً دعای شهادت می‌کردم، بالاترین دعای مدنظرم، دعای عاقبت به خیری و بالاتر از اون عاقبت به شهادت بود. خیلی ضجه می‌زدم برا طلب شهادت، شب قدر امسال بود که احیا رو در کنار شهدا بودم تو شب سوم و در اوج ضجه زدن و طلب شهادت، انگار یهو حالم عوض شد و اینجوری برداشت کردم که این حرفا چیه، تا کی خود خواهی، تا کی فقط خودتو ببینی. مگه کسی که همه چیزش معشوقه، همه کسش اربابشه، مگه میشه برا خودش چیزی بخواد. گیرم که شهیدم شدی، خب که چی؟ اربابت چی و یهو تو حالات خودم همه وجودم طلب و دعای سلامتی امام زمان شد و دیگه هیچ جوره نمیتونم دعا کنم برای خودم، هیچ جوره نمیتونم هیچی برای خودم بخوام، حتی شهادت رو، فقط و فقط دعا برای سلامتی امام زمان. حتی تو دهه محرم هم تو هیئت نمیتونم هیچی بخوام به جز دعای سلامتی آقا، فقط به فکر اونم، تا امشب که یهو دعام و طلبم شد اینکه یجورایی یکاری کنم برای دغدغه های آقا... یعنی دعا برای سلامتی ایشان به تنهایی فایده نداره باید یکاری کنم برای جلو افتادن کاراش. در کل سوالم اینه، اشتباهی نرم جلو، انحراف نباشه؟ درسته مسیرم؟ ممنون از شما دعاگوتونم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همه این موارد **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** با رعایت تقوا محقق می‌شود و به لطف الهی می‌توانید برای این انقلاب امام زمانی و رعایت رهنمودهای نایب‌الامام، مؤثر باشید. موفق باشید